

med er der vel nærmest tænkt paa saadanne Vaade, som høre hen under „de øvrige Fjorde“ og under dette Kapitel i sin Hælfed. Det er jo imidlertid muligt, at denne Bestemmelse og saa kan gives Anvendelse paa det efterfølgende Afsnit, og for saa vidt vil det jo altid staa i Ministerens Magt senere hen, naar der kommer Forespørgsel derom, at bestemme, hvorhen en saadan Sø med Brakvand skal høre. — Under 3die Afnit, som handler om „Almindelige Forbud, Straffe, Sageries Behandling m. m.“, kunde jeg ogsaa have ønsket, at der var optaget en Paragraf, som findes i Fiskerikommisjonenens Forslag, nemlig dens § 71, der lyder saaledes: „Den, som røgter eller paa Fiskepladsen optager anden Mandts Fiskerestkaber for at bemægtige sig de i samme hildede eller fangne Fiske, straffes som Eyv, med mindre Redskabet er udsat i hans eget Fiskevand eller paa et Sted, hvor Fiskeriet er undergivet hans Eneaaadighed.“ Nu kan det jo ganske vist være, at en saadan Bestemmelse er usornøden i juridisk, i strafferetlig Henseende, derom tør jeg ikke have nogen Mening; men jeg tror dog ikke, at det vilde være uden moralsk Virkning, om en saadan Bestemmelse fandtes i Fiskeriloven, som ganske vist vil blive Gjenstand for et senere Studium af Fiskere og det Slags Folk end selve Straffeloven. Det er blot en Hensigt, som jeg vil tillade mig at gjøre.

Efter disse mere almindelige Bemærkninger skal jeg vende tilbage til det Kapitel, som jeg sprang over, nemlig Kapitel 4 og særlig dets 1ste Paragraf, nemlig § 39, hvorefter Brugen af Malevaad af ethvert Slags skal være aldeles forbudt i samtlige Danmarks øvrige Fjorde, Vig og andre lignende Indfæringer fra Havet, saavel som i de smallere Sunde med Undtagelse af Limfjorden. Dette er en meget streng Bestemmelse for den talrige Fiskerbefolkning, navnlig for den Del, der bor i de vestlige Limfjordsøgne, og særlig for den Del af denne Befolkning, der er den dygtigste og iherdigste og mest aktive, idet denne Del af Fiskerbefolkningen nu i Narreker har havt sin bedste Fiskerifortjeneste i Landets øvrige Fjorde. Jeg ser ganske vist, at der vil blive en fuldstændigere Fred i de øvrige Fjorde, naar Brugen af Malevaad aldeles affjæres der; men jeg tror dog, at der er adskillige Ting, der tale for at give en vis begrændset Tilladelse eller i alt Fald at knytte en Tilføjning til denne Paragraf, hvorved denne haarde Bestemmelse noget modificeres. Jeg staa i alt Fald ikke ene om denne Betragtning, men kan henvisse til selve Fiskerikommisjonen, hvor afkurat Galvobelen af Medlemmerne kun er gaaet ind paa denne Paragraf mod, at der vil knyttes en Tilføjelse om, at der gives en Tid af 2 Maaneder, hvori de samme Vaad, der ere tilladelige i Limfjorden i flere Maaneder, kunne bruges de andre Steder. Efter den Enstemmighed, der om næsten alle øvrige Bestemmelser har været tilstede i Fi-

skerikommisjonen, er dette allerede et meget stærkt Argument — forekommer det mig — for, at denne Bestemmelse er ualmindelig streng og af selve Fiskerikommisjonen er anset saa usornøden streng, at Galvobelen af dens Medlemmer bestemt har villet knytte en saadan Tilføjelse til denne Paragraf. Jeg vil i alt Fald henstille til den høitæredede Minister, om han ikke kunde være tilbøielig til i alt Fald en vis Smøbedommen i saa Henseende, og om ikke Andet, saa dog for en vis given Tid meddele Tilladelse til Brugen af bemeldte Vaad, navnlig fordi der rundt omkring ved disse Fjorde, hvor Brugen af Malevaad aldeles forbydes, er kommen en ikke ganske ringe Masse af nye og kostbare Vaad, dels fordi Fiskerne have set, hvorledes Limfjordsfiskerne fiske meget betydelig, saa at de derved fik Lust til at bruge de samme Redskaber, og dels fordi Limfjordsfiskerne ere meget villige til at undervise dem i Brugen og have skaffet dem de fornødne Redskaber. Disse Redskaber, der ere temmelig kostbare, findes nu, som sagt, rundt omkring i alt Fald findes der mange ved Fjorden, men ogsaa andre Steder er der ifet Anskaffelse af saadanne Vaad. Det synes mig derfor at være en Billighedshandling mod disse Mænd, der i Hensigt til den nugældende Ret have anskaffet sig disse kostbare Redskaber, om der kunde gives dem en Overgangstid, hvori de kunde benytte disse Redskaber og faae dem slidt op. Men ogsaa i en anden Henseende har en saadan Overgangstid en vis Betydning, idet disse Folk ganske vist ellers ville benytte disse Redskaber til at drage hen til det Sted, der blandt alle Landets Fjorde er det eneste Sted, der er aabent for Vaadragerne. Limfjorden vil altsaa paa den Maade blive et Samlingssted for hele Landets pulsvaaddragende Fiskere. Det har neppe været den høitagede Ministers Agt eller Hensigt paa den Maade at prisgaae Limfjorden, idet han borttog Kommisjonenens Bestemmelse i § 45 om, at Afgangen til Fiskeri i det Hele taget i Landets øvrige Fjorde skulde være forbudt alle Andre end Beboerne af de tilgrændsende Kommuner; thi med denne Bestemmelse fulgte tillige § 18 i Kommisjonenens Forslag, hvori der er indeholdt en noget lignende, om end noget forskjellig Begrændsning for Limfjordens Bedkommende, hvorved den i alt Fald vilde have været fikket imod en Indstrømning af Fiskere fra andre Provindser, samtidig med at dens egne Fiskere bleve stavnshundne derved. Det er et Punkt, hvorpaa jeg, som sagt, gjentagende tillader mig at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed, og hvorpaa jeg fremfor Alt tillader mig at henlede det eventuelle Udvalgs særdeles Opmærksomhed, idet jeg indstrænger min Forbring til det mindst Mulige, til et rent Minimum, saa at der, om man ikke kom til en saadan Tilladelse som den, Galvobelen af Kommisjonenens Medlemmer har troet forsvarligt kunde gives, dog kunde indrømme en vis Over-